

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 279. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511114736.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Med den usigeligste Fornøjelse sadte jeg mig eller rettere lagde jeg mig bag ved min Høy, saaledes at jeg hverken kunde see mit Skib, eller sees af Folkene derpaa - Forved mig udbredte vidtudstrakte Marker, alle Vaarets spæde Yndigheder - Om ikke rigere, saa dog lykkeligere, end den Persiske Monark, laae jeg paa et lysegrønt med Guld igjennemvirket Teppe - Over mit Hoved var en Himmel af gjennemsigtig Sapphir - utallige af de kunstigste Sangere og Sangersker, kappedes om at bede mig velkommen, og at forlyste mig med de meest indtagende Symphonier - Rundt omkring min Throne skjærtsede smaae vingede Zephyrer, og tilhviiftede mig en Vellugt, der forekom mig langt sødere end Dunsterne af den dyrebareste Røgelse, næsten saa sød, som min Arendses Aande - Ved mine Fødder laae Bacchus - det er sandt den guulhaarede Søn af Semele, havde gjort sig saa lille, at han var krøbet ind i en HalvPotteFlaske - Dog saasnart hans Broder Phoebus smiilte til ham, kunde han ikke meer dølge sin guddommelige Glands - Men det som gjorde min Lykke min Herlighed fuldkommen, var et Hjerte, som hoppede i mit Bryst, af Mod og Forventning; som svulmede af uskyldig Glæde, af de største, de ædelste Forsæt; og af et sværmerisk, et meer end Don Quixottisk Haab - Virkelig, naar man kun vil samle de faae Træk, som jeg hidindtil har skildret 280 af min daværende GemytsBeskaffenhed; saa vil man finde, at der dengang intet fattedes til min fuldkomne Lyksalighed, uden en troe Sancho Pansa, som jeg kunde have meddeelt mine Følelser og mine Hensigter - Jeg kunde nu snart haabe de frygteligste og de løyerligste Hændelser - Thi deri maae jeg sige at jeg skjælnede mig fra mit store Mynster; at det comiske løb i det mindste ligesaameget ind i min Plan, som det tragiske - Med faae Ord min heele Stilling var saa romansk som jeg kunde ønske den - Jeg laae i et fremmed Land, i en Egn der lignede de eventyrligste af dem, hvis Beskrivelse jeg havde læst; med en Flaske ved Siden og en Pistol i Lommen - For Resten uden Forældre, uden Opseere, uden Venner og uden Penge - Hvad vilde jeg vel begjære meer? - ||